

Sygn. akt III C 1462/19

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie III Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia del. Ewa Suhecka- Bartnik

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2019 r. w Warszawie. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. S., I. S.

przeciwko Bankowi (...) S.A. z siedzibą w W.

o ustalenie i zapłatę

w przedmiocie wniosku powodów o udzielenie zabezpieczenie roszczenia

postanawia:

wniosek oddalić.

Sędzia del. Ewa Suhecka – Bartnik

Sygn. akt III C 1462/19

UZASADNIENIE POSTANOWIENIA Z DNIA 12 GRUDNIA 2019 ROKU

W pozwie z dnia 22 października 2019 roku powodowie J. S. i W. S. domagali się ustalenia nieistnienia lub nieważności umowy kredytu lub unieważnienia umowy kredytu oraz zasądzenia od pozwanego łącznie na ich rzecz kwoty 169502,14 PLN z tytułu nienależnie uiszczonych rat kapitałowo-odsetkowych, 30635,14 CHF z tytułu nienależnie uiszczonych rat kapitałowo-odsetkowych, 21821,10 PLN z tytułu nienależnie uiszczonych składek na ubezpieczenie na życie powodów, 6075 z tytułu nienależnie uiszczonych składek ubezpieczenia nieruchomości, 1502zł z tytułu nienależnie uiszczonej kwoty tytułem refinansowania UNWW oraz 8979 z tytułu nienależnie uiszczonej kwoty tytułem refinansowania ubezpieczenia pomostowego wraz z należnymi odsetkami za opóźnienie od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty. Nadto zawarli w pozwie roszczenia ewentualne. / pozew – k.66 3-39 akt z uwzględnieniem pisma stanowiącego uzupełnienie umowy pozwu k. 110/.

Wnieśli o zabezpieczenie roszczenia głównego poprzez zawieszenie płatności bieżących rat kredytu przez powodów na rzecz pozwanego do czasu prawomocnego zakończenia postępowania. Na uzasadnienie wniosku o zabezpieczenie wskazali, że powodowie uprawdopodobnili żądanie ustalenia nieważności umowy kredytowej, w efekcie czego podlegać zwrotowi będą wszystkie dotychczasowe świadczenia pozwanych a także pozwani będą zwolnieni od obowiązku ich uiszczania w przyszłości. W zakresie istnienia interesu prawnego w zabezpieczeniu podali, że istnieje duże ryzyko postawienia pozwanej w stan likwidacji, wystąpienia niewypłacalności wobec przerwania majątku za granicę, a w konsekwencji zablokowania skutecznego dochodzenia roszczenia, a następnie jego egzekucji. Istnieje duże prawdopodobieństwo że pozwana w niedługiej przyszłości dokona różnego rodzaju fuzji czy przekształceń. W efekcie wnioskowany sposób zabezpieczenia uznać należało za odpowiedni.

W zakresie uzasadnienia żądania podnieśli zaś w punkcie VI pozwu zarzut sprzeczności kredytu indeksowanego z art. 69 ustawy prawo Bankowe oraz 358¹ § 2 i 5 k.c. , naruszenie zasady określoności świadczenia i niezgodnienie elementów przedmiotowo istotnych umowy kredytu, naruszenie obowiązków informacyjnych w efekcie czego umowa jest sprzeczna z zasadami współżycia społecznego i w konsekwencji nieważna. umowa ta nadto narusza

zasadę walutowości i przepisy prawa dewizowego. Wreszcie podnieśli, że umowa ta stanowi stosowanie przez bank nieuczciwych praktyk rynkowych, stanowi pochodny instrument finansowy oraz brak umocowania osób które podpisały umowę w imieniu banku.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje.

W ocenie Sądu wnioski o zabezpieczenie powództwa nie zasługiwały na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 730 § 1 k.p.c. w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny można żądać udzielenia zabezpieczenia. Natomiast art. 730¹ § 1 k.p.c. stanowi, że udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny, który na podstawie § 2 powołanego przepisu, istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. Należy przy tym wskazać, iż w świetle powołanych przepisów obie te przesłanki muszą wystąpić łącznie. Warto też podkreślić, że uprawdopodobnienie powinno opierać się na przedstawieniu stosownych środków dowodowych, na podstawie których kierując się zasadami doświadczenia życiowego, a także racjonalną oceną przedstawionego stanu faktycznego, można dojść do usprawiedliwionego przekonania, że dochodzone roszczenie oraz obawa zniweczenia skutków procesu są wysoce prawdopodobne. Dodać należy, że uprawdopodobnienie to nie może opierać się wyłącznie na samych twierdzeniach strony.

W przedmiotowej sprawie powodowie domagali się udzielenia zabezpieczenia roszczenia głównego – przy czym w uzasadnieniu wniosku o uzasadnienie sprecyzowali że odnosi się to do żądania ustalenia nieważności /nieistnienia umowy, a zatem zabezpieczenie odnosiło się do roszczenia niepieniężnego.

Abstrahując od powyższego w zakresie żądania kumulatywnego z żądaniem z punktu I. a zawartego w punkcie II roszczenia o zapłatę wskazany sposób zabezpieczenia miał charakter niedopuszczalny, uwzględniający dyspozycję art. 747 k.p.c. Wniosek o zabezpieczenie tego roszczenia, w wypadku uznania, że był on objęty analizowanym wnioskiem, podlegał zatem oddaleniu a limine.

W zakresie wniosku o zabezpieczenie żądania z punktu I. pozwu wskazać należy, że stosownie do treści art. 755 § 1 k.p.c., Sąd udziela zabezpieczenia w taki sposób, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni, nie wyłączając sposobów przewidzianych dla zabezpieczenia roszczeń pieniężnych. Przepis ten uprawnia Sąd do stosowania każdego rodzaju zabezpieczenia, jaki uzna za najodpowiedniejszy. Przy wyborze odpowiedniego sposobu zabezpieczenia Sąd jest związany sposobami wskazanymi przez wnioskodawcę (art. 736 § 1 pkt 1 w zw. z art. 738 k.p.c.). Należy zaznaczyć, że celem zabezpieczenia roszczeń niepieniężnych może być m.in. zabezpieczenie wykonania przyszłego orzeczenia. W związku z czym Sąd, oceniając istnienie interesu prawnego oraz uprawdopodobnienie roszczenia, winien uwzględnić wspomniany cel zabezpieczenia.

W ocenie Sądu w okolicznościach niniejszej sprawy nie zostało uprawdopodobnione istnienie jednej z kumulatywnych przesłanek wymienionych w art. 730¹ k.p.c., tj. interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia roszczenia niepieniężnego zawartego w punkcie I pozwu.

Wskazać trzeba, iż w ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw ku temu, by przyjąć, że zasadne są obawy powodów, co do tego, że w przypadku pozytywnego rozstrzygnięcia uniemożliwione lub poważnie utrudnione mogłoby zostać wykonanie zapadłego orzeczenia. Występowanie interesu prawnego, stosownie do art. 730¹ § 2 k.p.c. polegać może na uniemożliwieniu lub poważnym utrudnieniu osiągnięcia celu postępowania w sprawie. Jak słusznie podnosi się w literaturze dotyczącej postępowania zabezpieczającego obawa taka musi mieć charakter realny, nie zaś hipotetyczny i opierający się jedynie na subiektywnych odczuciach uprawnionego (por. E. Stefańska w; Komentarz do Kodeksu postępowania cywilnego pod redakcją Małgorzaty Manowskiej, wyd. LexisNexis Polska, s. 357).

Za nieuprawdopodobnione Sąd uznał ogólne i lakoniczne twierdzenia dotyczące prawdopodobnego podejmowania przez pozwanego działań zmierzających do przekształceń, różnego rodzaju fuzji, jak i by tego rodzaju działania miały spowodować uniemożliwienie powodowi osiągnięcia celu niniejszego postępowania, podobnie za nieuprawdopodobnione Sąd uznał wskazanie, jakoby istniało duże ryzyko postawienia powoda w stan likwidacji, czy niewypłacalności w efekcie przerwania majątku za granicę. W ocenie Sądu ryzyko przyszłej, ewentualnej niewypłacalności Banku ma charakter jedynie potencjalny, hipotetyczny. Nawet ewentualne uznanie że umowa zawarta między stronami jest nieważna, ryzyko, że skala tego zjawiska, w obliczu kierowanych wobec pozwanego roszczeń, spowoduje całkowitą jego niewypłacalność, pozostała nieuprawdopodobniona. Nie można bowiem utożsamiać pogarszającej się sytuacji sektora bankowego z ryzykiem upadłości poszczególnych podmiotów. Zauważenia wymaga, że gdyby w przyszłości rzeczywiście doszło do znacznego pogorszenia takiej sytuacji to bezpieczeństwo depozytów w Polsce gwarantuje instytucja jaką jest Bankowy Fundusz Gwarancyjny (BFG), który to fundusz gwarantuje zwrot środków w kwocie do 100.000 euro. Suma ta obejmuje środki na wszystkich rachunkach klienta, tj. lokaty terminowe, bieżące oraz oszczędnościowo-rozliczeniowe. W przypadku, gdy kwota depozytów przekracza sumę gwarantowaną, o ich zwrot można się ubiegać w ramach postępowania upadłościowego. Co więcej, w istocie najczęściej dochodzi do sytuacji, w której to upadły bank zostaje przejęty przez inny - wówczas nowy właściciel przejmuje wszystkie jego dotychczasowe zobowiązania. Nie uszło bowiem uwadze Sądu, że z mocy art. 158 ustawy Prawo bankowe upadłość banku może nastąpić w dwóch przypadkach: (1) jeżeli według bilansu sporządzonego na koniec okresu sprawozdawczego aktywa banku nie wystarczają na zaspokojenie jego zobowiązań i (2) jeżeli bank nie reguluje swoich zobowiązań w zakresie wypłaty tzw. środków gwarantowanych na rachunkach bankowych. Komisja Nadzoru Finansowego podejmuje wówczas decyzję o zawieszeniu działalności banku i ustanowieniu zarządu komisyjnego.

Mając powyższe na uwadze wobec braku uprawdopodobnienia jednej z koniecznych przesłanek zabezpieczenia, zbędne było analizowanie wypełnienia drugiej z nich w postaci uprawdopodobnienia roszczenia.

W efekcie na podstawie art. 730 k.p.c. w zw. z art. 730¹ k.p.c. a contrario orzeczono jak w postanowieniu z dnia 12 grudnia 2019 roku.

Sędzia del. Ewa Suhecka - Bartnik

(...)

Sędzia del. Ewa Suhecka - Bartnik